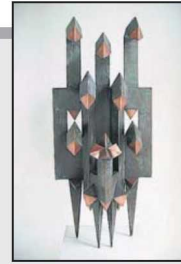


LOOPBAAN

- Dries Engelen wordt op 11 juni 1927 in Tegelen geboren.
- Als 13-jarige treedt hij in dienst bij de volkskunstafdeling van Russel Tiglia in zijn woonplaats.
- In 1946 gaat hij naar de kunstnijverheidsschool in Maastricht en na een onderbreking in Indonesië bezoekt hij vanaf 1950 de Jan van Eyck Academie.
- Vervolgens is hij jarenlang kunstenaar, docent creatieve therapie in de psychiatrie en docent beeldhouwen aan de Stadsacademie in Maastricht.



Expositie in Tiendschuur

De tentoonstelling 'Engelenspel' in de Tegelse Tiendschuur laat een overzicht zien van het bijna zeventig jaar omspannende oeuvre van Dries Engelen. Ze wordt zondag om 11.30 uur geopend en is te zien tot en met 10 januari.

Dries Engelen wil geen applaus

Voor Tegelen maakt hij een uitzondering. Eigenlijk exposeert Dries Engelen sinds 1970 niet meer, maar voor zijn geboorteplaats wijkt hij af van dat standpunt.

door **Adri Gorissen**

„Eigenlijk doe ik maar wat”, antwoordt Dries Engelen (82) op de vraag naar de ontwikkelingen in zijn bijna zeventig jaar omspannende oeuvre. „Ik heb schijt aan trends en doe gewoon wat ik leuk vind.” De in Maastricht wonende beeldhouwer is een eigenzinnig man, die liever niet vertelt over eventuele lijnen in zijn loopbaan. „Een beeld staat voor zich, hoeft niks uit te beelden, hoeft geen verhaal te vertellen. Het spreekt je aan of niet. Dat is het”, stelt hij. Toch is er wel degelijk wat te melden over de kunstwerken die Engelen tijdens zijn lange loopbaan heeft gemaakt. Het is overigens puur toeval dat hij kunstenaar, of zoals hij het zelf zegt, artiest is geworden. Hij lijkt begin jaren veertig van de vorige eeuw voorbestemd om net als zijn broers bij de steenfabriek van Canoy-Herfkens in Tegelen te gaan werken. Wat hij trouwens niet erg zou hebben gevonden. Zijn tekentalent zorgt er echter voor dat hij als 13-jarige aan de slag kan bij de afdeling van pannenfabriek Russel Tiglia die volkskunst produceert. Hij maakt er eerst poppetjes en bloemfiguren, maar allengs mag hij meewerken aan het opzetten van beelden van Charles Eyck en andere destijds bekende kunstenaars. „Ik wist meteen: dit is het, dit wil ik de rest van mijn leven doen”, herinnert Engelen zich. Het werk bij Russel Tiglia is de opmaat naar het kunstenaarsbestaan,



Dries Engelen voelt zich een zondagskind, want hij loopt altijd door toeval in het goede spoor.

foto **Johannes Timmermans**

waartoe hij onder meer de Stadsacademie en de Jan van Eyck Academie in Maastricht bezoekt. Hij studeert in 1954 af als beeldhouwer. Vervolgens krijgt hij opdrachten van gemeenten en kerkbesturen. Werken voor scholen of kruiswegstaties en doopvonten voor kerken. Engelen: „Dan kom je automatisch in de figuratieve hoek. Zo'n werk mag niet te eigentijds zijn.

Maar evengoed ben ik mijn eigen gang gegaan. Ik heb altijd heel evenwichtige beelden gemaakt. Mijn beelden staan altijd, rennen niet weg, steken niks de ruimte in. Daardoor gaat er rust van uit, want ik hou niet van drukte.” Om het karige kunstenaarsloon aan te vullen, wordt hij in 1957 creatief therapeut (de eerste in Nederland) bij Vijverdal in Maastricht en

in 1970 docent beeldhouwen aan de Stadsacademie. „Van die banen heb ik enorm profijt gehad bij mijn eigen werk. Ik heb geleerd dat het eerste idee meestal het beste is en ben er directeur en onbevanger door geworden.” In het eigen werk laat hij de figuratie steeds meer los. Hij bouwt zijn grote en kleine beelden op uit kegels, driehoeken en rechthoeken en

werkt met metaal, klei en hout. Naast de beelden maakt hij op geheel eigen wijze keramiekreliëfs. Hij boetseert niet, maar blaast ze als het ware van achteruit in de klei. Exposeren doet hij liever niet. „Daar heb ik weinig aan. Ik heb geen bevestiging nodig en geef niet om applaus. Dan was ik wel toneelspeler geworden.”